UN PROBLEMA DE RENDES

UN PROBLEMA DE RENDES

ALBERT CANO

Si parafrasegem Marx, un fantasma recorre Occident des de l'inici de la crisi: el declivi de les classes mitjanes. L'últim a referir-s'hi, aprofitant la presentació del seu llibre en castellà, ha estat Thomas Piketty, l'economista francès que ha posat el focus en l'increment de la desigualtat en les societats occidentals. I algunes dades semblen avalar: des de 1990, la classe mitjana no creix i, en alguns països, baixa de manera preocupant (als EUA, ha passat del 30% al 20% del total).

Com era d'esperar, el malestar d'aquests estrats ha tingut traducció política en nombroses zones, encara que les respostes al problema comú hagin variat: ascens de l'extrema dreta i del populisme (Front Nacional, a França; Moviment 5 Estrelles, a Itàlia; UKIP, a Gran Bretanya); de l'esquerra radical (Syriza, a Grècia i, com veurem aviat, Podem a Espanya) o del sobiranisme (Escòcia i, sobretot, Catalunya).

I és que, com han apuntat alguns experts, el problema que pateixen la majoria de països occidentals no està tant en l'escàs creixement, en el risc de deflació o en la manca de demanda, sinó en el desequilibrat repartiment de rendes: mentre impostos i beneficis han crescut (especialment, en grans empreses i en cotitzades borsaris, ajudades per l'expansió monetària), els salaris reals no han parat de caure (fins i tot en els "recuperats" Els EUA, les rendes familiars se situen en nivells de l'any 2000), erosionant el benestar del grup que s'estabilitzava a Occident.

Davant d'això, i a causa de la falta d'alternativa a l'actual model econòmic, hi ha qui creu que la població es "resignarà" (una caiguda del PIB del 25% a Grècia no ha generat cap revolució, per exemple). Però s'assembla massa a apostar a la ruleta russa: de vegades, la bala surt del carregador.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2014/11/22/problema-rendes/698250.html?utm_source=rss